

نامه‌ی عمر بن خطاب یکسال پیش از وفاتش با این مضمون به دست ما رسید که: مجوسي هايي را كه با محارم خود ازدواج کرده اند، از يكديگر جدا کنيد.

از بجاله روایت است که می‌گوید: من کاتب جزء بن معاویه عمومی احنف بودم که نامه‌ی عمر بن خطاب یکسال پیش از شهادتش با این مضمون به دست ما رسید که: مجوسي هايي را كه با محارم خود ازدواج کرده اند، از يكديگر جدا کنيد. عمر رضی الله عنہ از مجوسيان جزیه نمی‌گرفت تا زمانی که عبد الرحمن بن عوف رضی الله عنہ گواهی داد که رسول الله صلی الله علیه وسلم از مجوس هجر جزیه گرفته است. (آنگاه عمر رضی الله عنہ دستور داد تا از آنها جزیه بگیرند).

[صحيح است] [به روایت بخاری]

از بجاله روایت است که می‌گوید: من کاتب جزء بن معاویه بودم؛ وی والی عمر بن خطاب رضی الله عنہ در اهواز و عمومی احنف بن قیس بود؛ نامه‌ی عمر بن خطاب با این مضمون یکسال پیش از شهادتش به دست ما رسید: مجوسيان را که با محارم خود ازدواج کرده اند، از هم جدا کنید. و به این ترتیب از ازدواج مجوسيان ذمی با محارم شان مانند خواهر و مادر و دختر منع کرد. چون عملی مخالف با اسلام بود. و به آنها اجازه‌ی این کار داده نشد هرچند بخشی از دین شان بود. عمر رضی الله عنہ از مجوسيان جزیه نمی‌گرفت تا اینکه عبد الرحمن بن عوف رضی الله عنہ گواهی داد که رسول الله صلی الله علیه وسلم از مجوسيان هجر جزیه گرفته است؛ و هجر شهری در بحرین بود.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/64630>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

